

Kirkeministeriet

Folketingets Retsudvalg
lov@ft.dk

MF Karina Lorentzen Dehnhardt
Karina.Dehnhardt@ft.dk

Retsudvalget har ved brev af 9. januar 2023 (REU alm. del – spørgsmål nr. 39) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Spørgsmål 39

Vil ministeren redegøre for, hvorfor det har taget et år at undersøge sagen om den tidligere præst i Christianskirken, Flemming Pless, og om ministeren mener, det er en rimelig ventetid i forhold til ofrene?”

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
e-post km@km.dk

Akt nr.: 264791

Dette akt nr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 4. februar 2023

Svar:

Spørgeren stillede mig den 6. januar 2023 et § 20-spørgsmål omhandlende det samme emne til mundtlig besvarelse. Det drejede sig om spørgsmål nr. S 51, som jeg besvarede mundtligt den 11. januar 2023.

Som jeg også oplyste i forbindelse med min mundtlige besvarelse af spørgsmål nr. S 51, så kan jeg ikke gå i detaljer om konkrete sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold.

Generelt kan jeg dog sige, at konkrete personalesager mod præster behandles i overensstemmelse med de regler, der gælder for den enkeltes ansættelsesforhold.

Typisk behandles disciplinærsager mod præster i første instans af biskoppen, der således er 'indgangen', hvis man vil klage over en præst i folkekirken.

I henhold til Kirkeministeriets cirkulæreskrivelse af 15. marts 2005 er biskopperne bl.a. bemyndiget til at afgøre disciplinærsager mod præster, såfremt den disciplinære afgørelse på forhånd må ventes ikke at overstige advarsel, irrettesættelse eller – for tjenestemænds vedkommende – disciplinær bøde på 1/25 månedsløn.

I sager hvor en disciplinær afgørelse på forhånd må ventes at ligge ud over biskoppens bemyndigelse, må biskoppen fremsende sagen til Kirkeministeriet.

Det følger af tjenestemandsløven, at der i grovere disciplinærsager mod tjenestemandsansatte præster – dvs. hvor tjenesteforseelsen på forhånd må ventes at kunne resultere i f.eks. en højere bøde, i forflyttelse eller i afsked – skal gennemføres et tjenstligt forhør efter reglerne i tjenestemandsløvens kapitel 4.

Ved afholdelse af tjenstligt forhør mod en tjenestemandsansat præst, skal arbejdsgiveren (Kirkeministeriet) som hovedregel udpege en forhørsleder, jf. tjenestemandsløvens § 20, stk. 2.

Hvis der gør sig særlige forhold gældende, kan ministeriet dog anmode præsidenten for en af de kollegiale retter om at udpege en dommer som forhørsleder.

Forhørslederens opgave er at undersøge sagen gennem f.eks. vidneafhøring og tilvejebringelse af andre bevisligheder, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 3.

Den præst, som er genstand for det tjenstlige forhør, har ret til at give møde med en bisidder, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 1 og 2.

Forhørslederen fastsætter de nærmere mødetidspunkter for forhøret. Det sker i praksis efter drøftelse med præsten og dennes bisidder, og med de indkaldte vidner.

Alt efter antallet af involverede parter, kan processen dermed kræve betydelig kalenderkoordination mellem forhørsleder/dommer, advokater og vidner – og naturligvis den pågældende tjenstemandsansatte præst, der måtte være genstand for et tjenstligt forhør.

Efter afholdelsen af det sidste møde i det tjenstlige forhør, skal forhørslederen afgive en beretning til Kirkeministeriet, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 6.

Beretningen indeholder en gengivelse af sagens faktiske omstændigheder, som de er fremkommet under forhøret.

Typisk vil Kirkeministeriet også have anmodet forhørslederen om, at beretningen indeholder en indstilling om sagens afgørelse, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 6.

Tjenstemandsforhør er som helt klar hovedregel ikke offentlige, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 7, og offentlig gengivelse af hvad der er passeret under ikke-offentlige tjenstlige forhør, er ikke tilladt, og straffes med bøde, jf. tjenestemandslovens § 21, stk. 8.

Det fremgår af lovens § 21, stk. 9, at bestemmelsen i stk. 8 omfatter oplysninger tilvejebragt såvel før som under forhøret, og hvad enten oplysningerne foreligger mundtligt eller skriftligt.

Jeg gør opmærksom på, at man ikke opnår en særlig adgang til partsaktindsigt i en personalesag for en tjenstemandsansat præst, alene fordi man er klager. Her må spørgsmål om aktindsigt afgøres efter de almindelige regler i offentlighedsloven, herunder lovens § 21, stk. 2, der fastslår, at retten til aktindsigt ikke omfatter sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentliges tjeneste.

Når Kirkeministeriet har modtaget forhørslederens beretning, og evt. indstilling om sagens afgørelse, følger det af de almindelige forvaltningsretlige regler, at ministeriet skal partshøre præsten om sin påtænkte afgørelse.

Desuden følger det af tjenestemandslovens § 22, stk. 1, at såfremt det må antages, at sagen slutter med forflyttelse, degradation eller afsked, skal der gives vedkommende centralorganisation meddelelse om sagens stilling, således at denne kan få lejlighed til at udtale sig i sagen, inden dens afgørelse.

Såfremt præsten og/eller centralorganisationen vælger at afgive hørings svar, skal ministeriet herefter forholde sig til det/dem, inden der kan træffes afgørelse i sagen.

Disciplinærsager, der leder til tjenstligt forhør, er alvorlige sager, som kræver grundig sagsbehandling. Som det fremgår af denne generelle gennemgang, kan

tjenestemandslovens regler om afholdelse af tjenstlige forhør i grovere disciplinærsager, alt efter den konkrete sags forhold, derfor medføre en vis sagsbehandlingstid.

Akt nr.:
Side 3

Louise Schack Elholm

/ Rasmus Paaske Larsen